

Ἡ προστακτικὴ ἔχει τὰς ἐξῆς καταλήξεις, 2-ον πρόσωπον ἐνικ ἦ, и, (ь). 2-ον πληθ. ἴτε, ѣте. [ѣте]: пѣй, градύ, ѳждь, (трѡγε), пѣйте, градѣте, дάвайте, ѳждьте, τρώγετε.

Ἡ ὑποθετικὴ ἐγκλισις ἔχει ταύτας, ἐνεστ: 1) вамъ, 2) вашъ, 3) ва, 1) вами, 2) вате, 3) ватъ, διὰ δὲ τὸν παρατατικὸν 1) вахъ, 2) ваше, 3) ваше, 1) вахми, 2) вахте, 3) вахж. Пѣйвамъ, градявамъ, дāvвамъ, пѣйвахъ, градявахъ, дāvвахъ, вāлвахъ.

Τῆς ἐνεργητικῆς μετοχῆς καταλήξεις εἶναι τὰ λъ (ἀρστ:), ла (θηλ:), ло (οὐδ:), ли (πληθ:), пилъ (πιών) а, о, и.

Τῆς δὲ παθητικῆς ἡ нъ, на, но, ни, ἡ тъ, та, то, ти, писанъ, а, о, и, бύтъ, а, о, и, (γεγραμμένος, τετυμμένος).

Ὅμως τὰ αὐτὰ ῥήματα ὡς πρὸς τὴν διαφορὰν τῶν συνδετικῶν τῶν ὑποδιαίρουται εἰς δέκα κλάσεις, ἐξ ὧν αἱ ἐπτὰ σχηματίζονται ἐπὶ τῆς πρώτης συζυγίας, ἡ ὀγδόη καὶ ἑνάτη ἐπὶ τῆς δευτέρας, ἡ δὲ δεκάτη ἐπὶ τῆς τρίτης. Ἀς ἰδωμεν πῶς διακρίνονται αὗται αἱ κλάσεις μεταξύ των.

I. Αὕτη δὲν ἔχει συνδετικὸν, ἐκτὸς ἐν τῇ ὑποθετικῇ ἐγκλίσει ἦ καὶ ἡ ῥίζα τῆς καταλήγει εἰς φωνῆεν: ши—(ρίζα) ѣ (καταλήξις)=шү-ѣ (ῥάπτω), шүѣ-хъ (ἔρ'ῥαπτον), шү-хъ (ἔρ'ῥαψα), шү-й (ῥάπτε), шү-й-вамъ (ῥάπτοими ὑποθετικὴ ἐγκλ:).

II. Καὶ ταύτης ἡ ῥίζα καταλήγει εἰς φωνῆεν, ἀλλ' αὕτη ἔχει συνδετικὸν я μόνον εἰς τὸν ὠρισμένον παρῳχημένον καὶ τὰς μετοχάς, ἐν δὲ τῇ ὑποθετικῇ ἐγκλίσει τὸ я μεταβάλλεται εἰς й, καὶ ἐν τῷ παρατατικῷ τὸ χαρακτηριστικὸν ѣ συγχωνεύεται μὲ τὸ συνδετικὸν εἰς я. п. χ. сѣ-ѣ (σπείρω), сѣ-яхъ, сѣ-яше, бā-ѣ, (χειρομαντῶ), бā-яхъ бā-яше [παραт:]. ба-яхъ ба-я, (ἀόρ:), бā-й бāй-те, (προст:), бā-й-вамъ бā-й-вахъ, (ὑποθεт:), бā-я-лъ (μετοχ:), ба-я-нъ (μετοχ: παθ:).

III. Ταύτης ἡ ῥίζα καταλήγει εἰς σύμφωνον, ἔχει δὲ